

РЕШЕНИЕ

№ 418

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6515** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/ вр. чл. 34б, ал. 1 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/.

Образувано е по жалба на К. И. С., чрез адв. Ц. М., против мълчалив отказ на министъра на правосъдието по заявление с вх. № 94-К-219#15/14.06.2023 г.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорвания мълчалив отказ поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Сочи се, че в производството по чл. 34б ЗННД министърът на правосъдието дължи изрично мотивирано писмено произнасяне по заявлението, включително при отказ, както и че становището на Съвета на нотариусите на НК не е задължително за министъра на правосъдието и последният следва да изложи собствени мотиви. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на мълчаливия отказ и за задължаване на ответника да се произнесе изрично по направеното заявление по посочения в закона ред. Претендират се сторените по делото разности.

Ответникът - министърът на правосъдието, чрез процесуалните си представители поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излагат се съображения, че към момента на подаване на жалбата не е бил изпълнен фактическият състав, за да може да бъде издаден изричен акт от административния орган. Претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

С. градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е нотариус, вписан с рег. № 737 в регистъра на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд – Видин.

Липсва спор, а и от представените с административната преписка писмени доказателства се установява, че със заявление с рег. № 94-К-219#15/14.06.2023 г. от жалбоподателя е направено искане по реда на чл. 34б ЗННД за преместването му от район на действие съдебния район на Районен съд - Видин в район на действие съдебния район на Районен съд - София. Заявлението е мотивирано с влошаващото се здравословно състояние на жалбоподателя и свързаните с него лечение, рехабилитация, влошено качество на живот, болки и страдания, както и с наличие на обективна предпоставка по чл. 34б, ал. 1 ЗННД - открити и незаети места за нотариуси по чл. 10, ал. 1 ЗННД. Приложени са към заявлението следните относими документи: експертно решение на ТЕЛК № 0319 от 21-во заседание от 07.02.2022 г. при ТЕЛК комисия - IV МБАЛ - I състав, С., разпечатки от електронна страница на НК.

Във връзка с изпратено писмо с изх. № 94-К-219/15.06.2023 г. от Министерството на правосъдието Съветът на нотариусите на Нотариалната камара на Република България е предоставил отрицателно становище с писмо с изх. № 721/04.08.2023 г. Счита, че не са налице визираните в чл. 34б ЗННД предпоставки за допустимост на преместването, поради което Съветът на нотариусите не дава съгласие за промяна района на действие на нотариуса. Относно искането за предоставяне на справка за броя на вписаните действащи нотариуси с район на действие РС - София и РС - Видин, министърът на правосъдието е уведомен, че техният брой е 139 за РС - София и 6 за РС - Видин.

Видно от представеното уведомително писмо с изх. № 1068/03.11.2023 г. от Нотариалната камара на РБ, за периода от 13.04.2019 г. до 03.11.2023 г. от регистъра на НК са заличени 4-ма нотариуси с район на действие - съдебен район на РС - София, вследствие на настъпило основание за загубване на правоспособност като нотариус съгласно чл. 35, т. 2 ЗННД.

Представена е заповед № СД-05-2/10.01.2023 г. на министъра на правосъдието. Установява се от представеното по делото уведомително писмо от 16.10.2023 г. от ГД „ ГРАО“, че към 15.05.2023 г. адресно регистрирани по постоянен адрес лица в Столична община са 1534052, а към 15.06.2023 г. – 1534971.

За установяване здравословното състояние на жалбоподателя по делото са приети писмени доказателства, включително ЕР № 0319 от 021 от 07.02.2022г. на ТЕЛК при IV МБАЛ - I състав, С., медицинско направление до ТЕЛК изх. № 76/14.01.2022 г., резултат от образно изследване № 269 от 13.01.2022 г., Я. от 14.11.2019 г., болнични листове, както и във връзка с броя на лекарите специалисти със съответната специалност на територията на [община] и Столична община са представени решения за предоставяне на достъп до обществена информация по заявления с вх. № 24-04-3 от 24.07.2023 г. и с вх. № 24-04-4 от 24.07.2023 г. на НЗОК, с вх. № 93-00-134/24.07.2023 г. до Ц. - В. и с вх. № , справки от електронна система на НЗОК.

Установява се от представеното удостоверение с изх. № 683/17.07.2023г. на НК

на Република България, че срещу жалбоподателя няма образувани дисциплинарни дела и наложени дисциплинарни наказания.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е депозирана срещу формиран мълчалив отказ, от активно легитимирана страна и в срок.

Административното производство е започнало по подадено заявление пред административния орган на 14.06.2023 г. Срокът, в който е предвидено в разпоредбата на чл. 34б, ал. 4 ЗННД да се произнесе министърът на правосъдието, е 14-дневен, като изрично е предвидено, че срокът тече от постъпване на заявлението по ал. 1. Следователно, административният орган е следвало да се произнесе до 28.06.2023г. Жалбата, като подадена на 05.07.2023 г., е постъпила в срока по чл.149, ал.2 АПК. Обстоятелството, че преди да се произнесе, административният орган следва да поиска съгласуване от Нотариалната камара, не променя този срок, още повече, че на жалбоподателя не е съобщено кога е изискано такова.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Съобразно разпоредбата на чл. 34б, ал. 1 ЗННД нотариус може да бъде преместен поради важни причини в друг район на действие въз основа на негово мотивирано заявление до министъра на правосъдието при открито място по чл. 10. Анализът на цитираната норма обосновава извода, че в чл. 34б, ал. 1 ЗННД е регламентирана правната възможност за промяна района на действие на вписан в регистъра на НК на РБ нотариус при кумулативното наличие на две предпоставки - субективна и обективна. Отсъствието на една от тях е предпоставка за обективизиране на отказ от министъра на правосъдието (така изрично решение № 9596 от 21.06.2019г. по адм. дело № 3434/2019г., петчленен състав на Върховния административен съд).

Субективната предпоставка е посочена в разпоредбата на чл. 34б, ал. 2 ЗННД и се изразява в наличието на важни причини - обстоятелства, настъпили независимо и извън волята на нотариуса след придобиване на правоспособността му. Те могат да се отнасят до неговото здравословно състояние, семейно положение и други, които при всички случаи водят до пълна или частична невъзможност да упражнява нотариални функции в съществуващия район на действие. За да бъдат правно значими, неизчерпателно изброените, независещи от волята на нотариуса и възникнали след придобиване на правоспособността му обстоятелства трябва да се намират в причинна връзка с невъзможността за упражняване на нотариални функции и то не въобще, а в конкретния район на осъществяване на дейността. В посочения смисъл решение № 9490 от 20.09.2021 г. по адм. дело № 301/2021г. на ВАС, Второ отд.

Съгласно цитираната по-горе разпоредба на чл. 34б, ал. 4 ЗННД министърът на правосъдието се произнася в 14-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 1, след съгласуване с Нотариалната камара. Заповедта за преместване подлежи на обжалване от Съвета на нотариусите, когато преместването е станало в нарушение на законовите изисквания, както и отказът за преместване може да се обжалва от нотариуса - ал. 5 на същата норма.

При горната уредба следва да се приеме, че заявлението, като подадено до министъра на правосъдието, е отправено до компетентния административен орган, поради което е налице формиран мълчалив отказ на овластения със съответните правомощия орган. Този отказ е незаконосъобразен поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с материалния закон - основания за отмяна съгласно чл. 14б, т. 3 и т. 4 от АПК.

Установява се по делото, че в срока по чл. 34б, ал. 4 ЗННД задълженият административен орган не се е произнесъл по заявлението на жалбоподателя, съответно последният е депозирал жалба до съда срещу мълчалив отказ за произнасяне по искането му. Анализът на приложимата нормативна уредба налага извода, че министърът на правосъдието дължи изрично мотивирано писмено произнасяне във формата на заповед. Следователно, налице е законен императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. От това следва, че мълчалив отказ е недопустим, а непроизнасянето по заявлението, представляващо оспорен пред съда мълчалив отказ, е в нарушение на чл. 34б, ал. 4 ЗННД, подлежащ на отмяна само на това основание.

Предвид неспазване на формата за произнасяне по подаденото заявление за преместване на нотариус органът е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, представляващо основание за отмяна на оспорения акт по см. на чл. 146, т. 3 АПК. Допуснатото нарушение на специалната норма на чл. 34б, ал. 4 ЗННД е достатъчно, за да обуслови отмяна на мълчаливия отказ и без да се разглеждат основанията по същество за наличие на условията за преместване на нотариуса. В посочения смисъл е съдебната практика на Върховния административен съд, намерила израз, например, в решение № 14634 от 26.11.2020 г., постановено по адм. д. № 7391/2020 г. на ВАС, II о. и решение № 15361/ 10.12.2020 г. по адм. дело № 9029/2020 г. по описа на ВАС.

Отделно от горното, по делото е представено становището на Нотариалната камара, депозирано с писмо с изх. № 721/04.08.2023 г., в което е посочено решението на Съвета на нотариусите по искането на жалбоподателя за преместване, по-конкретно Съветът не дава съгласие за преместване района на действие на нотариуса. Посочено е в решението, че не са налице изискуемите предпоставки, визирани в чл. 34б ЗННД за допустимост на преместването, без никакви фактически мотиви защо сочените в заявлението причини не се приемат за съответстващи на закона, а от друга страна, не е изследвана и обективната предпоставка, а единствено е посочено, че броят на вписаните действащи нотариуси с район на действие РС - София е 139, съответно 6 за РС - Видин. Уместно е да се посочи в тази връзка, че становището на Съвета на нотариусите на НК не е задължително за министъра на правосъдието и същият следва да изложи собствени мотиви относно наличието на двете кумулативно изискуеми предпоставки по см. на чл. 34б, ал. 1 ЗННД.

По изложените мотиви и като намира, че мълчаливият отказ по заявление, подадено по реда на чл. 34б, ал. 1 ЗННД, е недопустим, тъй като административният орган е длъжен да се произнесе изрично по него с издаването на мотивирана заповед, съдът приема, че същият следва да бъде отменен на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК, като се задължи органът да се произнесе изрично по направеното заявление по посочения в закона ред, при което следва да се вземе предвид здравословното състояние на жалбоподателя, при извършване на преценката на сочените в заявлението важни причини за исканото преместване, и възможността за съобразяване с изискването по чл. 10 ЗННД.

Предвид изложеното съдът намира подадената жалба за основателна, поради което мълчаливият отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне с изричен акт в съответствие с указанията, дадени с настоящото решение.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски има жалбоподателят, поради което следва да му бъдат присъдени своевременно претендираните и доказани разноски по делото в общ размер от 710 лв., от които 10 лв. за дължимата по делото държавна такса и 700 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие. В тази връзка съдът приема, че в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноски в държавна такса в размер на дължимата такава от 10 лв., а разликата до пълния заплатен размер подлежи на възстановяване на жалбоподателя като недължимо внесена при наличието на направено искане по реда на чл. 4б от Закона за държавните такси.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. И. С. мълчалив отказ на министъра на правосъдието по заявление с вх. № 94-К-219#15/14.06.2023 г.

ИЗПРАЩА преписката на министъра на правосъдието за произнасяне по заявление с вх. № 94-К-219#15/14.06.2023 г. в 14-дневен срок от уведомяването и при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на К. И. С. сумата от 710 лв., представляваща разноски по делото за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: